

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af det Lovudkast, der findes i den af Kommissionen angaaende Organisation af Døvtummeundervisningen og om tunghøres Undervisning i Maj 1920 afgivne Betænkning, samt de af Sparekommissionen af 2. Oktober 1922 i dens 2den Betænkning fremsatte Forslag og Henstillinger.

Til § 1.

Efter at Det kgl. Døvtummeinstitut i København var oprettet ved Fundats af 17. April 1807, blev det ved kgl. Resolution af 2. April 1817 befaleet, at alle døvtumme Børn, der var skikkede til at modtage Undervisning og havde den dertil fornødne Alder, skulde indsendes til Institutet, medmindre Forældrene udenfor dette paa hensigtsmæssig Maade sørgede for deres Undervisning.

Denne Bestemmelse, hvorved der indførtes Undervisningspligt for døvtumme, har siden været bestaaende og foreslaas opretholdt.

Ved Fundatsen af 17. April 1807 blev Undervisningstiden sat til 5 Aar og Optagelsesalderen til det 8. og 7. Aar henholdsvis for Drengene og Piger; men i 1880 blev Undervisningstiden, der allerede tidligere faktisk var udvidet til 6 Aar, ved administrative Bestemmelser forlænget til 8 Aar, saaledes at den for alle Elever normalt varer fra det 8. til det 16. Aar.

Der er imidlertid baade fra Lærernes og de døvtummes samt fra de døvtummes Forældres Side Gang paa Gang rejst Krav om en yderligere Forlængelse af Undervisningstiden, som utvivlsomt maa anses for ganske utilstrækkelig, se herom nærmere Bemærkningerne til Døvtummekommissionens ovennævnte Lovudkast (Betænkningen S. 39), og Resultatet af Døvtummeundervisningen med den nuværende Undervisningstid maa erkendes ikke at være tilfredsstillende.

Det er imidlertid, som det ogsaa fremhæves i Døvtummekommissionens Betænkning, dog ikke blot den korte Skoletid, som giver Anledning til Kritik, men lige saa meget den sene Indkaldelse af de døvtumme Børn. En kostbar Tid gaar tabt for Børnene, naar disse, som nu, først i det Aar, de fylder 8 Aar, indkaldes til Oplæring paa Anstalterne, medens det hørende Barn begynder at gaa i Skole i 6—7 Aars Alderen.

For at raade Bod paa disse Mangler ved Døvtummeundervisningen foreslaas det at lade Undervisningspligten indtræde fra og med det Skoleaar, der tager sin Begyndelse i det Kalenderaar, i hvilket Barnet fylder 7 Aar. For Børn, hvis Døvtumhed først indtræder eller konstateres i en senere Alder end den for Optagelsen normale, indtræder Skolepligten straks, naar Døvtumheden er konstateret.

Det foreslaas endvidere, at der som hidtil gives Adgang til Optagelse paa Døvtummeanstalterne af Børn, der paa Grund af manglende Taleevne, uden at være døde eller aandssvage, ikke kan undervises i Normalskolen, og som ikke kan modtages til Undervisning paa dertil særlig indrettede Skoler (de saakaldte „Afatikere“).

Til § 2.

Da der fra de døvtumme Børns Forældres Side næres et stærkt Ønske om, at Børnene saa tidligt som muligt indkaldes til Undervisning, foreslaas det, at der gives Forældrene eller Værger en Ret — svarende til den Ret, der ved Lov af 29. Marts 1904 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen § 1, 2det Pkt. er givet Forældre og Værger for Børn i Folkeskolen — til at kræve Børnene optagne i Anstalterne et Aar før Undervisningspligtens Indtræden. De paagældende Børn bør da normalt anbringes i Børnehaven, indtil de naar den undervisningspligtige Alder, dog at det ikke skal være udelukket, at de, hvis de maa antages at kunne følge med i Forskolen, straks anbringes i denne.

Det foreslaas derhos, at der i Børnehaven, forsaavidt Pladsforholdene tillader det, og Forholdene iøvrigt efter Ministerens Skøn taler derfor, ogsaa kan optages Børn i endnu yngre Alder, saaledes som det ogsaa hidtil har fundet Sted i den private Børnehavn. (Jfr. iøvrigt om Børnehaven Bemærkningerne nedenfor til § 13).

Bestemmelsen i Lov af 22. December 1920 om Betalingen for uformuende døvtummes Ophold og Undervisning paa Døvtummeanstalterne foreslaas bragt i Anvendelse ogsaa for Børn under den undervisningspligtige Alder, der efter Forældres eller Værges Begæring i Henhold til Bestemmelsen i 1. Punktum i den heromhandlede Paragraf optages i Børnehaven eller paa Forskolen. En saadan Bestemmelse har man anset for nødvendig, da uformuende Forældre ellers let vilde